

Zi de iarnă

Emilia Plugaru

Ninge-ncet de la amiază.
Fulgii ca-ntr-o horă zboară.
Iarna-n tronul ei se-așează.
E o zi frumoasă-afară.

Până-n seară potecuța
S-a acoperit de nea.
Îmi iau iute săniuța
Și pornesc la deal cu ea.

Și din vârful de potecuță,
Fericit, pornesc la vale!
Noapte e, dar luminează
Fulgii albi ce-mi ies în cale...

Obosit, spre miezul nopții,
Iarna o privesc din pat.
Nu mai ninge, Luna plină
Iese mândră din Palat.

Trece printre nori și vine
La un tei cu brațe-nalte.
De acolo, mândra Lună,
Văl de-argint trimite-n noapte.

Și cu ochiu-i de lumină
Spre poteca noastră cată.
Eu îi zic aici să vină,
Ea-mi răspunde: altădată...